

Paster in het mooiste

kerkje

Lauda Dominum, die Jozef Gesquièrre heel muzikale oortjes opzette... Langs moeders kant waren er nog twee priesters in de familie : twee slimme neven, waarvan de ene, Leo Devloo, het tot deken van De Panne bracht en de andere, Aelbrecht Devloo, respectievelijk in Veurne en in Menen het dekenschap opeiste. Ik was evenwel de gezondste en, eerlijk gezegd, het heeft me nooit gespeten dat ik het niet tot deken bracht. ' Maria Stragier (75), wiens broer priester is, had en hééft nog altijd het groot geluk al jaren 'maarte' te zijn van paster Gesquièrre. Over priester Jozef zegt ze : 'het is een persoon die altijd welgezind is ; iemand wiens maag geweldig goed trekt ; een priester, tenslotte, wiens hart altoos vooral voor des Herens minste der Zijnen heeft geklopt... ' Op het orgel zien we de beker die paster Gesquièrre ontving, toen hij het in het seizoen 1995-96 tot kaartskampioen bracht...

Afkomstig van Gods innigste boerebuiten *Bachten de Kupe* en naar eigen zeggen niet in de wieg gelegd om priester te worden, heeft de Heer zijn dienaar Jozef Gesquière inzonder lief gehad: „24 jaar en 4 maanden heb ik me mogen jeunen in 't *schoanste kerksje* van het bisdom. Heb er prachtbaby's gedoopt en schone jonge mensen getrouwd. Een hete traan geblèrd tijdens de afscheidsreligie van Lucy Monti, begaafste troetelzangeres van de visserskaai, toen hààr 'Klein verdriet; groot verdriet' werd aangeheven...”

In 't jaar dat de 'Titanic' naar beneden ging, ben ik naar boven gekomen op 30 november 1912, zwanst pastoor-oprust Jozef Gesquière. In Roestbrugge-Haringe was vader Henri een selfmademan die het tot uurwerkzetter bracht, waarbij het installeren en herstellen van de kerkhorloges in de Westhoek tot zijn taak behoorde. Moeder Lucie Devloo bracht 2 jongens en 2 dochters ter wereld.

Kwajongen met onvoorstelbare lef

Op enkele meters van de IJzeroever wikkelde de wieg van Jef die, na 't schijtschooltje bij de nonnen, naar de gemeenteschool in Roestbrugge trok om tenslotte in het college van Poperinge te belanden. Dat de jonge Gesquière nooit sportief was, belette hem niet kwajongensstreken uit te steken. Als stratenloper had hij nogal wat belhamels in zijn zog.

— „In een kerktoeren zijn er normaal valdeuren om de klokken te laten passeren. Welnu, wij trokken die deuren open, om vervolgens over een angstwekkend open gat te springen. Je kon practisch geen aanloop nemen. Zekere keer kwam ik amper met mijn teentoppen over de gapende diepte, zwalpte van links naar rechts en van voren naar achteren... om tenslotte toch veilig op de overkant te kantelen. Ik was toen 11. Ik stond soms, armen wagenwijd open, op de muurtjes die de kerktop omringen. Het victoriegebaar van een gladiator!”

Was ik geen paster dan stemde ik socialist!

— Hoe wordt een stratenloper pastoor?

— Pastoor Gesquière: „In het college werden wij, jonge gasten, zot gemaakt door kanunnik Dubois — de man van de KSA — die het al maar had over Vlaanderen te hernieuwen in Christus. Wij leefden toen in een tijd waarin idealisme geen ijdel woord was. In mijn klas gingen een 4-tal studenten in op de roeping voor het priesterschap.”

— Nooit door mooie meisjesogen bedremmeld?

— Pastoor Gesquière: „In Roestbrugge was er een zwarte waarmee het mogelijks kon geklikt hebben. 't Was evenwel een communistisch geval, dus kwamen we in onverschil. Ze zei: 'ik zal vechten voor Stalin!' Ik antwoordde: 'ik zal vechten voor Christus!'. Voor de goede gang van zaken zijn we dan ook maar uit mekaar gegaan. Het einde al met al van een toch spontane vriendschap...”

Gewijd door Monseigneur Lamiroy

Priester wordt je niet zo maar, daarvoor komen tamelijk zware studies om het muurtje kijken. Na 't Klein Seminarie in 1932 en 't Groot Seminarie in 1934, kwam de grote dag in 1938 toen Jozef door Monseigneur Lamiroy — l'ami du roi gniffelt paster Gesquière — in de kerk van 't Groot Seminarie van Brugge tot priester werd gewijd.

Moeder, gewone boeredochter, was toen stil en blijkbaar heel ontroerd. Vader, Vlaamse geestdrifteling, was gewoonweg geweldig gelukkig. Priester Jozef Gesquière was dan al een jaartje surveillant in het Klein Seminarie van Roeselare, alwaar hij als professor 10 jaar Nederlands en Godsdienst zou geven. Zelf was Jozef Gesquière ooit primus geweest in dichtkunst. Latijn en Grieks waren in zijn studententijd hobbies naar zijn hart. Wiskunde was evenwel een regelrechte ramp...

— Gestrengheden die jou priesterschap uittekenden?

— Paster Gesquière: „Punt 1, de kerkdienst (vooral de zondag) goed verzorgen. Punt 2: de zieken bijstaan. 25 jaar lang bezocht ik wekelijks de drie klinieken Serruys, H. Hart en St.-Jozef, zonder daarbij bindselen te hebben met Ziekenzorg. Punt 3: naar de gewone mensen toegaan. Bij voorkeur naar de verwaarloosde massa, die nooit een priester in huis ziet. Een taak die ik een kwarteeuw lang, van 1 september tot 11 november, van huis tot huis vervulde...”

— Het sacrament van het huwelijk?

— Paster Gesquière: „Dat betekent voor mij trouw tot ter dood. Een sacrament dat me telkens tot vreugde stemde. Ik gaf hiertoe politiciërs van alle geur en kleur mijn zegen: zo Paul Van Laer (VLD), Hilde

Veulemans (CVP), Tine Wyna (Agalev) en Johan Vande Lanotte (SP) en respectievelijke partner. Tegen deze laatste zei ik: was ik geen paster dan zou ik voor jou stemmen!”

Stenedorp, het Zichem van Ernest Claes

Het laat geen twijfel dat paster Gesquière zielsveel van zijn Stenedorp heeft gehouden. Je had er onvergetelijke burgemeesters als Pier Lefèvre, Jozef Boels, Maurits Dewitte en streekgebonden types als de Delaeyes en de Vermotes. Paster Gesquière vergeleek een Stenenaar met Jezus' tollenaar. „De farizeeër bad God: 'ik dank U dat ik niet ben als de andere mensen.' De tollenaar sprak de Heer toe: 'God, wees mij zondaar genadig...'

— **Het Steense kerkje, een éniġ ding?**

— **Paster Gesquière:** „Het was voor mij het mooiste kerkje van heel 't bisdom Brugge. Klein maar fijn. Ik heb er me voor ingezet om het de nobele charme te geven dat het vandaag uitstraalt. Bij de begrafenis van Lucy Monti stonden de mensen tot buiten en pinkten heel wat sterke bonken een traan weg... Louis De Lentdecker kwam er toen zijn zoon trouwde met Omer Spiegelaeres dochter.”

— **Kinderen zaten in jou bovenste schuifke?**

— **Paster Gesquière:** „Vast

en zeker, zijn kinderen niet het mooiste goed op aarde? Op Kerstnacht zat de kerk om 23 u. al bomvol en vooraleer de nachtmis om 24 u. begon, plaatste ik de kinderen óp het altaar en óp de preekstoel! Meer dan eens reed ik met een kortewagen vól appelen de schoolkoer op. Ik zei toen dat ze van mijn appelboom kwamen. Het waren evenwel parochianen die me steunden. Vooral boer Robert Mortier had een hart als een koekenbrood.”

— **Zou je terug priester worden?**

— **Paster Gesquière:** „Ik zou mijn twijfels hebben, omdat vandaag de dag de mentaliteit dienaangaande heel wat veranderd is. In mijn tijd leek het de normaalste zaak van de wereld — zo niet een heel grote eer voor de familie! — priester te worden. Met de vernieuwing is het alsof je je stek niet meer vind. Wat ben ik gelukkig op rust gesteld te zijn.”

— **Hoor ik een zekere ongerustheid?**

— **Paster Gesquière:** „Niet helemaal... Er is vandaag niets nieuws onder de zon. Tijdens de Franse revolutie hebben er destijds wel 10.000 priesters de kap over de haag geworpen. Maar 20 jaar later zaten de seminaries alweer bomvol. Zoals de schromelijkste dingen thans ons oog voorbijgaan, kan het op een goeie dag plots weer anders zijn. De

kerk is onvervangelijk. Zelfs het communistische Rusland zag op een bepaald ogenblik heil in het herstellen van de waarden van het huisgezin!”

— **Zouden priesters mogen huwen?**

— **Paster Gesquière:** „Ik denk als je temidden een ménage staat, je heel wat aandacht aan het kleine grut móet schenken die daar rond je vlerken loopt waardoor je eigenlijke roeping wat verder van je wegdrijft. Of een getrouwde priester minder geestelijke zou zijn? Daar kan ik heus niet op antwoorden...”

— **Een man met Bourgondische ingesteldheid?**

— **Paster Gesquière:** „Drink je een pint, dan wordt je voor dronkaard verweten.”

„Ja, onze jeugd
koestert nog
morele waarden”

„Drink je helemaal niet, dan wordt je voor een droogzak uitgemaakt. Ik ben iemand die van de eenvoudige dingen van het leven kan genieten. Iedere morgen celebreeer ik de H. Mis bij de Zusters Clarissen, alwaar ik 's avonds het koorgebed lees. Eenmaal thuis nip ik mijn Trappistje. Moest ik een titel aan mijn huis geven, dan zou ik het *Trappistenhoeve*

noemen. Een pater is een man van gebed... die niet naast zijn gebrouwde biertje kijkt. Zo iemand ben ik!

— **De Dutrouxrampzaligheid, wat loopt er mis?**

— **Paster Gesquière:** „Het egoïsme van de mensen zeker... of zijn we iets té braaf met dergelijke misdadigers. Over dat soort walgelijk schorremorrie zei Jezus ooit: ... dat men ze beter met een molensteen aan de hals in 't diepste van de zee moet werpen!”

— **Deernis met... of geloof in de jeugd?**

— **Paster Gesquière:** „Lieve Stragier, dochter van mijn maarte Maria's broer, is amper 30 jaar jong. Welnu ze trok naar Mongolië in het verre Azië alwaar het vrieskoud 70° onder nul bakt. Ze deed dat om de sukkelaars die er in riolen huizen bij te staan. Om maar eens te zeggen dat de jeugd, buiten haar innerlijke krachten, in het hart nog heel wat morele waarden koestert.”

— **Wat zou je op je grafzerk willen zetten?**

— **Paster Gesquière:** „Eerst en vooral zou ik willen begraven worden *bachten de kerke*, onder de wilgenboom die daar staat. Een beetje Guido Gezelle achterna zou men 't volgende op mijn grafzerk mogen griffen: *'k zagen gèeren de menschen... moa 'k hoorde oal even gèeren de veugeltjes fluten !..*

(Edmond Tourlaimain)